

Esperanto-Gesellschaft Frankfurt am Main e.V.
gegründet 1904 – fondita 1904

novembro 2014

ESPERANTO - INFORMILO

NI FUNEBRAS

Esperanto-
Gesellschaft
Frankfurt am Main

www.esperanto-frankfurt.de

1. Vorsitzende
Katarina Eckstädt
Geschw.-Scholl-Str. 1
63486 Bruchköbel
Tel. 06181 76343

Bankverbindung:

Esperanto-Gesell-
schaft Frankfurt
**IBAN: DE75 5008
0000 0771 5717 01**
BIC: DRESDEFFXXX

Commerzbank
Frankfurt/Main

Beitrag:

Mit DEB-Beitrag 80 €
Familienmitglied 40 €

Nur ESF 20 €
Familienmitglied 10 €

208 Elisabeth Libbert, 1989

foto:ke

Klaus Stoessel, nia kasisto

Tri membroj de nia societo mortis dum mallonga tempo:

S-ro **Wilhelm Barnickel** (1921-2014),
honora membro de nia societo,
S-ro **Klaus Stoessel** (1937-2014),
membro de la estraro, kasisto kaj
James Joseph McMahon (1927-2014),
membro.

einladung zum klubabend

invito al la klubvespero

Bürgertreff Bockenheim
Schwälmer Str 28
Frankfurt am Main

donnerstag, d. 6.2.2014

ĵaŭdon, la 6an de feb. 2014

Liebe Mitglieder, Freunde und Interessenten,
wir laden Sie zum nächsten Klubabend ein, der am Donnerstag, den **6. 11. 2014** stattfinden wird.

Karaj membroj, geamikoj kaj interesiĝantoj,
ni invitas vin al la venonta klubvespero, kiu okazos ĵaŭdon, la **6an de nov. 2014**.

18.30 h

sprachrunde

Begriffe aus Pässen und in Flugzeugen

Walter Ullmann

lingva rondo

Nocioj elpasportoj kaj aviadiloj

kopfrechnen

387 x 240=?

387:24=?

Was ist die Wurzel aus 679?

Welcher Tag war am 6. November 1925?

Und das im Kopf rechnen?

Eine lustige Mathematikstunde steht uns bevor. Mit

Klaus Rumrich

menskalkulado

387 x 240=?

387:24=?

Radiko el 679?

Kiu tago estis la 6a de novembro 1925?

Tion mi devas menskalkuli?

Ni ricevos gajan instruhoron en matematiko. Kun

Klaus Rumrich

donnerstag, den 20.11.2014

ĵaŭdon, la 20an de nov. 2014

18.30 h

Vorstandssitzung

An alle Mitglieder des Vorstandes

Liebe Vorstandsmitglieder und interessierte Mitglieder,
ich lade Sie zur Vorstandssitzung am 20.11.2014 um 18.30h.
Tagesordnung:

1. Begrüßung und Feststellung der Beschlussfähigkeit
2. Wahl des neuen Kassenwartes
3. Besprechung über den Bericht für die Mitgliederversammlung im März
4. Verschiedenes

Katarina Eckstädt. Vorsitzende

geburtstag im november

naskiĝtago en novembro

Rumi Todorova, 06.11.

Ni gratulas!

NI FUNEBRAS

Wilhelm Barnickel (2.9.1921-26.9.2014)

Willi Barnickel ist gestorben!
Wir haben einen ausgezeichneten Esperantisten verloren, ich einen guten Freund.
Willi Barnickel wurde am 2.9.1921 in Fulda geboren und starb am

26.09.2014 in Frankfurt am Main. Er war Beamter bei der Deutschen Bundesbahn, in Hilders (Rhön), Frankfurt und Mainz. Dort ging er in den Ruhestand, ich war bei seiner Verabschiedung dabei. Er hatte in den 1950er Jahren mit Esperanto begonnen, gab Kurse und übersetzte. Er war Mitglied bei der ESF, Vizevorsitzender, Vorsitzender, Beisitzer. Er nahm an vielen Kongressen von IFEF, der Internationalen Eisenbahner-Esperanto-Föderation, teil, fehlte nicht bei den Jahrestagungen von GEFA und war auch bei UK, Weltkongressen, z.B. 1996 in Prag.

Nach dem frühen Tod seiner Frau lebte er allein in seiner bisherigen Wohnung und nach seiner Pensionierung habe ich ihn dort ab und an besucht, zum letzten Male Ende Mai 2014.

Die ESF und die ganze Esperanto-Bewegung haben ihm viel zu verdanken.

Er ruhe in Frieden!

Walter Ullmann

Willi Barnickel mortis!

Ni perdis brilan esperantiston, mi bonan amikon.

Willi Barnickel naskiĝis la 2an de septembro 1921 en Fulda kaj mortis la 26an de septembro en Frankfurto /M. Li estis ŝtatofuncisto ĉe la Federacia Fervojo de Germanio en Hilders (Rhön), Frankfurto/M kaj Majenco. Tie li pensioniĝis, mi partoprenis lian ekŝiĝfeston.

Li lernis Esperanton dum la 1950aj jaroj, gvidis kursojn kaj tradukis. Li estis membro de Esperanto-Societo Frankfurto/M, vicprezidanto, prezidanto, membro de la estraro. Li partoprenis multajn kongresojn de IFEF, de la Internacia Fervojista Esperanto-Federacio, ne mankis ankaŭ ĉe Jarkunvenoj de GEFA kaj vizitis ankaŭ Universalajn Kongresojn, ekz. 1996 en Prago.

Post la frua morto de lia edzino li vivis sola en ilia loĝejo kaj post lia pensiigo mi vizitis lin de tempo al tempo, lastan fojon fine de majo 2014.

Esperanto-Societo Frankfurto kaj la tuta Esperanto-movado ŝuldas al li multan dan-kon.

Li ripozu pace!

Walter Ullmann

KLAUS STOESSEL (26.7.1937-4.10.2014)

DIE SEGEL SIND GESTRICHEN.
DIE LIEBE IST SIEGER.

KLAUS STOESSEL

* 26.7.1937
in Meiningen
† 4.10.2014
in Okarben

In Liebe
Gisela, Dirka, Jan mit Monika, Janina und Jasmin,
Marleen, Paulhans, Walther.

Die Trauerfeier mit anschließender Urnenbeisetzung findet am Samstag, dem 1. November 2014 um 14.00 Uhr auf dem Friedhof in Okarben statt.

Die Trauerfeier mit anschließender Urnenbeisetzung findet am Samstag, dem 1. November 2014 um 14,00 Uhr auf dem Friedhof in Okarben statt.

Klaus Stoessel, ein Esperantist, der kein Esperanto sprach, hat uns verlassen, still, ganz still, so, wie er war.

Viele Jahre hat er für unsere Gesellschaft gearbeitet genauso still, aber auch gewissenhaft.

Sein Leben war aber nicht ruhig. Der Zweite Weltkrieg, die Flucht aus der DDR, Kilianeum-Internat in Würzburg, später, nach der Ausbildung zum

Musikalienhändler, Arbeitsstellen in Kassel, Köln und schließlich Frankfurt im Deutschen Rundfunk-Archiv.

Dort übernahm er die Aufgabe, eine Zentrale Schallplatten-Katalogisierung für alle 12 (damals westdeutschen, ab 1990 auch noch 4 ostdeutschen) Rundfunkanstalten der ARD aufzubauen. Dazu kamen die Umzüge der Familie, die inzwischen zwei Kinder bereicherten, neben Kassel, Köln auch nach Hösbach (weil Frankfurt "Frankfurt" und "Mainhattan" wäre), dann doch Frankfurt und schließlich Okarben, wo sie einen S-Bahn Anschluss nach Frankfurt hatten. Das war wichtig, weil man so zu Konzerten und in die Oper gehen konnte. Zu regelmäßigen Besuchen der DOCUMENTA in Kassel fuhr man mit Auto.

Größere und kleinere Reisen, egal ob mit Fahrrad, Bus oder Flugzeug, wurden oft unternommen und waren voller Eindrücke. Mit Giselas Eintritt in die Esperanto-Welt kam auch Klaus. Die Sprache hat er nicht gelernt, obwohl er einiges verstand. Das war nicht seine Sache. Aber der Esperanto-Gesellschaft zu helfen, indem er die Rolle des Kassenswarts übernahm, das war seine Sache.

Bei unseren Treffen war er auch still, nur selten konnte man sehen oder, besser gesagt, hören, was in ihm schlummert. Und so still ging er am 4. Oktober von uns. Wir haben einen Freund verloren, aber er wird in unserer Erinnerung bleiben.

Katarina Eckstädt

Klaus Stoessel, esperantistone parolanta Esperanton, forlasis nin, kviete, tute kviete, tiel kia li estis.

Dum multaj jaroj li laboris same kviete por nia societo, tamen tre zorgeme.

Lia vivo ne estis trankvila. La Dua Mondmilito, fuĝo el GDR, Kilianeum-internulejo en Würzburg, poste, post la edukado al muzikaĵoj-komercisto, laborlokoj en Kaselo, Kolonjo kaj fine en Frankfurto en Germana Radio-Arkivo.

Tiel li transprenis la taskon krei Ĉefan Oficejon de Sondiskoj-katalogado por ĉiuj 12, tiam okcidentgermanaj, post 1990 ankoraŭ 4 orientgermanaj radiostacioj de ARD. Krom tio okazadis transloĝigoj de la familio, kiu intertempe pliriĝis je du infanoj. Al Kaselo, Kolonjo kaj Hösbach (ĉar Frankfurto estas „Frankfurto“ (krank = malsana) kaj „Mainhattan“) tiam tamen Frankfurto kaj finfine Okarben posedanta haltejon por rapida fervojo al Frankfurto. Tio estis grave ĉar tiel oni povis veturi al koncertoj kaj en operejon. Por regulaj vizitoj de DOCUMENTA en Kaselo ili veturis per aŭto.

Grandaj kaj malgrandaj vojaĝoj, egale ĉu per bicklo, buso aŭ per aviadilo, estis ofte faritaj kaj plenaj je impresoj.

Kun eniro de Gisela al esperantujo venis ankaŭ Klaus. La lingvon li neniam lernis, kvan kam li sufiĉe komprenis. Tio ne estis lia afero. Sed helpi al Esperanto-Societo estis lia afero. Li transprenis la rolon de la kasisto en la estraro.

Dum niaj renkontiĝoj li estis plej ofte kvieta, nur malofte oni povis vidi, pli bone dirite, aŭdi kio dormetas en li. Tiel kviete li ankaŭ foriris de ni la 4an de oktobro. Ni perdis amikon sed li restos en nia memoro.

Katarina Eckstädt

James Joseph McMahon (1927-2014),

Ein Ire, der über Umwege nach Frankfurt gekommen ist, um dann im Marburg seinen Lebensabend zu verbringen, hat uns

Irlandano, kiu faris ĉirkaŭvojon por veni al Frankfurto kaj poste pasigis sian vivvesperon, en Marburgo forlasis nin.

verlassen.

James Joseph McMahon ist 1927 in Irland geboren und später weit gereist, um Menschen zu helfen. Seine Arbeit in der Entwicklungshilfe hat ihn nach Peru geführt, wo er Kontakt zu Esperanto bekam und es gelernt hat.

Im Jahr 1975 kam er nach Frankfurt, wo er als Sprachenlehrer arbeitete und wo er 1983 in unserem Verein seine zukünftige Frau Helga Perlwitz kennengelernt hat. Sie heirateten 1986.

Sein Hobby waren Sprachen. Er sprach einige: Irisch-Gälisch, Englisch, Deutsch, Spanisch, Latein, Französisch (passiv) und Esperanto.

Die Familie McMahon zog nach Marburg, aber blieb unserem Verein verbunden. Obwohl sie wegen der Entfernung von Frankfurt unsere Veranstaltungen nicht besuchen konnten, bleiben zwei Sommerfeste in ihrem schönen Garten in unserer Erinnerung und angenehme Gespräche mit Herrn McMahon.

James Joseph McMahon naskiĝis en la jaro 1927. Li poste fore vojaĝis por helpi al homoj. Lia laboro ĉe evoluiga helpo portis lin al Peruo, kie li kontaktiĝis kun Esperanto kaj lernis ĝin. En la jaro 1975 li venis al Frank-

furto kaj laboris kiel instristo por lingvoj. Tie li konatiĝis en la jaro 1983 kun sia estonta edzino Helga Perlwitz. Ili geedz-iĝis en 1986.

Lia hobbio estis lingvoj. Li parolis kelkajn: la Irlanda-gaelan, anglan, germanan, hispanan, latinan, francan (pasive) kaj Esperanton. La familio McMachon transloĝiĝis al Marburgo sed ligiteco kun nia Asocio restis. Kvantam ili pro la distanco Marburgo-Frankfurto ne povis viziti niajn aranĝojn, al ni restos en memoro du somerajn festojn en ilia bela ĝardeno kaj agrablajn interparoladojn kun s-ro McMachon.

Katarina Eckstädt

Katarina Eckstädt

Ariadna García Gutiérrez

Ni raportis en la lasta numero de EI pri la vizito de Ariadna García Gutiérrez el Kubo. Intertempe ni ricevis de ŝi du mesaĝojn. Per unua ŝi dankis al ni pro la bela vespero en „Albatros“ kaj salutis ĉiujn. Per la dua ŝi sendis al ni sian raporton pri Terminologia Somera Kurso en Vieno kiun ŝi partoprenis. Ĝi estas interesa por ni ĉiuj. Ni dankas al Ariadna.

ke

Raporto por la Terminologia Komisiono de UEA pri la Terminologia Somera Kurso en Vieno ekde la 14-18 de julio 2014

Estis granda surprizo por mi tiu ĉi kurso, kaj sendube plezuro! Mi multe dankas al tiuj kiuj ebligis mian partoprenon, kaj tre speciale al Mélanie Maradan pro ŝia instigo kaj fido ekde la jaro 2012 por lerni pri tiu mirinda fako kaj kiel evoluigi ĝin ene de nia movado, por antaŭenigi Esperanton. Mi ne povis imagi kiel profunda interrilatiĝo ekzistas inter mia studfako kaj Terminologio, kio multe ĝojigas min, ĉar dank'al tio mi nun havas pli konkretan bildon pri kiel prepari terminologian projekton por la Terminologia Komisiono de UEA kaj por mia diplomiĝa universitata laboro, ambaŭ celojn mi volis atingi, kaj tio realiĝis per tiu ĉi ebleco. Mi povis konstati ke, ĉefe partoprenis homojn kiuj jam havas spertojn kiel tradukistoj aŭ fakuloj pri tradukado kaj kiel organizi terminologiajn sistemojn pere de datumbazoj kiel TBX.

Kiel ĉeftemo estis traktita la Terminologia Manaĝado, en kies kadro troviĝas pluraj aspektoj kiuj devas esti priatentitaj antaŭ prezenti Terminologiajn Projektojn, kiel ekzemple monsubtenantoj, planado de la projekto, elspezoj kaj profitoj. Krome, gravas prilabori metadatumojn, lingvopolitikojn, normigadon, pere de teama laboro kie evidentiĝu motivigoj, eblecoj, maleblecoj, flanke de la fakuloj por alveni al pozitivaj rezultoj. Kial bezonatas atenti la terminologian laboron ankaŭ ene de la esperanta komunumo? Precipe ĉar tio signifas evolui

kiel asocio je internacia nivelo, diskonigi kaj evoluigi nian lingvon: Esperanto, profesia komunikado je supera nivelo. La agado pere de Terminologiaj Programoj por traduki aŭ interŝanĝi datumojn helpas nian organizon havi la informojn ordigitajn kaj klasifitajn por kompreni kial kaj por kio la organizo produktas tiujn informojn, kaj kiu (j) produktas ĝin. Pere de tiu agado eblas ankaŭ pli bone kompreni la programojn kaj adapti ilin al bezonoj de nia organizo. Plifaciligas la laboron al aliaj fakuloj, t.e. malpli da tempo kaj bonaj rezultoj.

Reakirado de informoj ĉiam estas tikla temo en ĉiuj organizoj, pro tio vere gravas krei kaj konservi laborfluojn pere de kiuj eblu analizi normigitan kaj ne duobligitan terminologian sistemon, tia strategio vere influos en la procezo por reakirado de informoj, ĉiuj devas kompreni la samon ekde ĉiuj vidpunktoj.

Ariadna García Gutiérrez

AŬRORA VEKIĜO

foto:ke

Tre frumatene
Mi vekiĝis kredante
Ke viaj brakoj
Mi tenis bene.
Birdoj klarkante
Perlojn ŝutis
Kaj min salutis.
Mia kara, mia kara, mia kara,
Kiel la kanto estis klara!

Vekiĝas mi al vakoj.

Mi oscedis,
Kial mi kredis
Ke viaj brakoj tenas min
El milda kaj kompata gardo?
Eble ĉar la ilumin'
Aŭrora sur vizaĝo mia
Senkonscia
Similis al via rigardo

Marjorie Boulton
„Kontraalte“